

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ortus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Nempe in
sacris Iſidori
& Serapij

suos qua ratione instituti essent, in vulgus propalari nolebāt, atq; ita facta involvi silētio procurabāt. Quin & Mercurium illum suum, quem Nilo prognatum patre prædicabant, tanto silentii cultu prosequēbantur, ut ne nominare quidem eum fas arbitrarentur. Nam quem Jōb appellabant, qui leges illis atq; literas tradidit, à quo Septembrem mensem eo nomine vocitarant. Et Cabalitz Dei ministros ajunt propitios nobis fieri, vel si tantum nominis eorum meminimus, aut eorum notas præ oculis habuerimus, signatæve gesta verimus, etiā si ore numquam enunciemus, præcipueq; GRAMMATON divinitus datum nomen ineffabile, nostræ cum Deo reconciliationis signum: propterea quod literarū, quibus notatur, satis est reminisci. Merito itaq; Helias sacerdotes Baalis ridet, Reg 18. dum eos adhortatur majōri uti voce, quod eorum Deus in diversorio forsan esset, aut in itinere, aut certe obdormisceret, ita fieri posse ut excitaretur. Sed quid nos tot Gentilium fabulas evolvimus, cum sacræ institutionis nostræ literæ in templis quotidie canant: *Te decet silentium Deus in Sion?* Equi est quippe ut tacito verecundoq; silentio trepidationē, quam ex tantæ majestatis consideratione concepimus, profiteamur. Et, *Sileat omnis terra Deo.* In quam sententiā Petrus apud Clementem, *Summo sunt silentio honorāda. Deus enim, ut Cyprian. ait, non vocis, sed cordis auditor est.* Nam & Annamuelis mater, quæ typum Ecclesiæ per se tulit, ante conceptum, cum sterilitatem deploret, Dominum non clamosa petitione, sed tacite & modeste intra ipsas pectoris latebras precabatur. Loquebatur quidē ea prece occulta, sed manifesta fide loquebatur non voce, sed corde, quia sciebat Deum audire, ideoq; quod petebat efficaciter impetravit, quia fideliter postulavit. Et Publicanus, quem Dominus probat, non erectis impudenter ad cælum oculis, neq; sublati indecenter manibus pectus suam tundēs & peccata sua contestans, divinæ misericordiæ auxilium implorabat. Habet insuper Crocodilus eam cum Deo similitudinem, quod ejus solius oculi pellicula tenui translucidaq; fronte demissa obteguntur, atq; ita cernat, cum aliis ita minus cernere videatur. Ita oculum Dei perstrare, intuerique omnino res ipsa indicat, cum nos eum nequaquam cernere, aut nostratia hæc explorare plurimum opinemur. Sed quantum pertinet ad sermonem, nostrā in primis est pietas defendenda, apud quos totiens legitur, *Hæc dicit Dominus, cum simplex sit Dei substantia, neq; membris ullis, neq; compagibus composita: non igitur os neq; linguam habet Deus qui loqui possit. Id vero sic accipiendum, ut tunc Deus loqui videatur, cum aliquid inspirat in sanctorū fatidicorumq; vatum corda, vel etiam vocis sonum afflatu suo facit ad eorum aures pervenire. Nam si vox humana dicitur, potest & vox Dei dici aer ictus vel vi, vel voluntate divina. Itaq; illuminata mens per Dei spiritum formatur in verba, unde locutus Deus homini dicitur: quoniam humana fragilitas aliter audire de Deo non potest. Præterea, uti Adamātius inquit, veteres Deo sermonem attribuere, quia cum oratorum homines hoc ministerio voluntatem alterius alteri innotescere, agnoscent ea, quæ sibi per Prophetas deferuntur, Divinæ indicia esse voluntatis. Mortales enim haudquaquam intelligerent in hac vel illa re Dei contineri voluntatem, nisi ea locutus diceretur: cum eorum sensus nequaquam percipere possit, voluntatem cujuspiam per silentium inter homines indicare posse.*

Huc spectat
Oculus Dei
fortissimus
ait Hesiodus
operum
lib. 1. Co
omnia lu
stris Quo
modo Deus
loqui dica
tur.

ORTUS. CAP. III.

Ortum ad hæc pingere si voluissent, geminos Crocodili oculos faciebant, quos habet instarsuis, verum ex toto fere corpore prominentes, & emissitios. Atque ita pars ea, quæ lucis conceptaculum tam insigniter extet, extortui videtur assimilari. Est tamen & alia ratio istius significati, quod animal hoc suapte vix nullo parentum incubitu fomentove, formam & lucem acquirit, veluti Sol per semetipsum exoritur. Crocodili enim tam fluviales quam terrestres cum in sicco partum ediderint, ova sua terræ committunt gremio, quibus tamen semper assident, dum catuli aimentur & excluduntur. Locum vero eligunt ad quem summo actu eo anno egressus sit Nilus, quasi divinatione quædam, ova transferentes. In numis vero aliquot simulacrum Orientis radiato fingitur capite, dextera in altum sublata, eaque passa: quod in Gallieni pleriq; numis habetur, inscriptione addita, *ORTENS AUG.* quam quidem manum patefactam, & radios ipsos, Maro non uno loco videtur explicasse:

Hæc adber
bisu Plin.
lib. 8. c. 21.
Galli ni
numis.

Ubi primos Crassimus ortus

Extulerit Timm, radiisq; retexerit orbem.

OCCA-